

Un somni fet realitat

Hi havia una vegada una noia que es deia Elisabeth i volia ser arquitecte, però tenia un conflicte amb els seus pares, ells no volien que fes aquesta carrera perquè consideraven que era cosa de nois. Ella no escoltava molt als seus pares perquè això no tenia sentit, pensava que cap feina era de nois o de noies. Per aquest motiu es va discutir amb la seva família i va decidir marxar de casa.

Un veí la va veure sortir de casa seva corrents, la qual cosa li va cridar molt l'atenció. Llavors se li va apropar per veure que passava i la noia va explicar-li tot. Mentre parlaven van veure a terra un paper on posava que hi havia un concurs d'arquitectura, van rumiar i van decidir que es presentaria al càsting. En arribar hi havia molts candidats, però això no li va fer perdre les esperances, quan va ser el seu torn ho va fer tan bé que va ser una de les seleccionades. Estava molt emocionada per haver superat el càsting i en dues hores estava a punt de començar el concurs.

Va sortir al carrer una estona a prendre l'aire i de sobte va passar per allà la Mia Van Hasten, una de les arquitectes més reconegudes a tot el món i que participava de jurat en el concurs. Quan l'Elisabeth la va veure no va poder evitar saludar-la, la Mia va notar que estava força nerviosa i li va preguntar si li passava alguna cosa, llavors ella li va explicar tot. Després d'escoltar la seva història va resultar que a ella li havia passat el mateix, la seva família no la va acceptar fins que es va convertir en una arquitecta reconeguda. Per aquest motiu va decidir ajudar-la, però abans volia comprovar si tenia talent.

El concurs estava a punt de començar i l'Elisabeth ho havia de fer realment bé si volia demostrar a tothom el que valia. Va arribar el seu torn i sense mirar enrere va sortir a l'escenari, tenia molt clar el seu projecte, faria una maqueta d'un centre comercial fet amb materials sostenibles. En acabar tothom va aplaudir molt efusivament, ara era l'hora de la valoració del jurat... L' Elisabeth estava molt nerviosa, però aviat es va tranquil·litzar, ja que va obtenir la màxima puntuació i va guanyar el concurs.

Va resultar que els seus pares havien vist el concurs per la televisió, malgrat els seus prejudicis es van quedar bocabadats amb el que havia creat la seva filla. Per aquest motiu van trucar-li immediatament perquè estaven molt penedits per com l'havien tractat.

L' Elisabeth en veure la trucada va respondre de seguida i va tenir una llarga conversa amb la seva família, per sort aquell concurs va fer que els seus pares canviessin d'opinió i li van demanar disculpes per haver-la tractat així. Li van demanar si us plau que tornés a casa i ella va acceptar, ja que els estimava molt. Uns mesos més tard i en part gràcies a aquell concurs l' Elisabeth va entrar a la millor escola d'arquitectura del país i en uns anys es va convertir en una de les arquitectes més importants del món.